

П Р И С Ъ Д А №
гр.София, 05.06.2023 г.

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 2-ри състав в публично съдебно заседание на пети юни две хиляди двадесет и трета година, в състав:

Районен съдия: ГЕРГАНА ЦОНЕВА

Съдебни заседатели: 1. Димитър Стоименов

2. Янка Ганчева

при участието на секретаря Надежда П.а и в присъствието на прокурора Р., като разглежда докладваното от съдия Цонева НОХД № 15438 по описа за 2022 г., въз основа на закона и доказателствените материали по делото

П Р И С Ъ Д И :

ПРИЗНАВА подсъдимия Т. Т. Б., ЕГН *****, роден на Х в гр. София, българин, български гражданин, основно образование, неженен, осъждан, безработен, постоянен адрес: ХХХ, за **ВИНОВЕН** в това, че около 16:30 часа, на 13.03.2022 г., от складова база в гр.София, кв.“Модерно предградие“, ул.“Справедливост“ № 75, отнел чужди движими вещи /собственост на „Нео Инженеринг“ ЕООД, ЕИК:201090255/ - 5 (пет) броя акумулаторни батерии за скрап с единична цена 15 /петнадесет/ лева, всичко на обща стойност 75,00 (седемдесет и пет) лева, от владението на И. Д. С., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив - след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от НК и след като е бил осъждан два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по реда на чл.66 от НК, както следва:

- С присъда на СРС, НО ,134-ти състав по НОХД № 463/2021г. по описа на СРС от 26.07.2021г., изменена с Решение на СГС , НО, IV въззивен състав от 07.02.2022г. по ВНОХД№4606/2021г. по описа на СГС, влязла в законна сила на 07.02.2022г., с която на основание чл.196, ал.1, т.2, вр.чл.195, ал.1, т.3, вр. чл.194, ал.1, вр.чл.29, ал.1, б.“А“ и б.“Б“, вр.чл.58а,ал.1 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 /две/ години, като е определен строг режим на изтърпяването му;
- С определение от 23.10.2018 г. на СРС, НО, 22-ри състав, с което е одобрено споразумение за решаване на делото по НОХД 17 711/2018г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 23.10.2020г., с което на основание чл.196, ал.1, т.2, вр.чл.195, ал.1, т.3, вр.чл.194, ал.1, вр.чл.29, ал.1, б.“А“ и б.“Б“, вр.чл.55, ал.1, т.1 от НК му е определено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, като е определен строг режим на изтърпяването му - **престъпление по чл. 196, ал.**

1, т.1, вр.чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б.„А“ и б.„Б“ от НК.

На основание **чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А“ и б.„Б“ от НК, вр.чл.373, ал.2 и 3, вр.чл.372, ал.4, вр.чл.371, т.2 НПК, вр.чл.58а, ал. 4, вр.чл.55, ал.1, т.1 и чл.36 от НК НАЛАГА** на **Т. ТРАЯНКОВ Б., ЕГН *******, наказание **„ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“** за срок от 1 /една/ година, което на основание **чл.57, ал.1, т.2, б.„Б“ от ЗИНЗС** да се търпи при първоначален **„строг режим“**.

На основание **чл. 59, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 от НК ПРИСПАДА** от така определеното наказание **„ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“**, времето, през което подсъдимия **Т. ТРАЯНКОВ Б., ЕГН *******, е бил задържан по реда на ЗМВР за срок от 24 часа по настоящото производство.

ОСЪЖДА, на осн. **чл. 189, ал.3 НПК** подсъдимия **Т. Т. Б., ЕГН *******, да заплати в полза на СДВР съответна част от сторените в досъдебното производство разноски в размер на **307,13 лева**.

ОСЪЖДА, на основание **чл.189, ал.3 НПК**, **Т. Т. Б., ЕГН *******, да заплати в полза на Националното бюро за правна помощ – гр. София сумата от **280,00 лева**, представляваща разноски за изплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА, на основание **чл.190, ал.2 от НПК**, **Т. Т. Б., ЕГН *******, да заплати в полза на Софийски районен съд сумата от **5,00 лева**, представляваща държавна такса за издаване на изпълнителен лист за събиране на присъдената в полза на Националното бюро за правна помощ – гр. София сума за адвокатско възнаграждение.

На основание **чл.301, ал.1, т.11 от НК** се разпорежда с веществените доказателства по делото, както следва: 1 брой договор за покупко - продажба на отпадъци, приложен в оригинал на л.46 от досъдебното дело, да бъде върнат на „Булсофметал“ЕООД, като по делото остане негово заверено копие; 1 бр. гаранционна карта за акумулаторна батерия, приложена на л.66 от досъдебното дело, да бъде върната на „Нео Инженеринг“ЕООД, като по делото да остане нейно копие; 1 бр. оптичен диск, приложен на л.145 от досъдебното дело и запечатан в полиетиленов плик с картон серия А0501393, да остане към материалите по делото до изтичане на сроковете за неговото съхранение, след което да бъде унищожен по реда, предвиден в Правилника за администрацията в съдилищата; 1 брой мобилен апарат марка Samsung, да **остане на съхранение към материалите по делото до изтичане на едногодишен срок от влизане в сила на присъдата (вещта да бъде изисквана от органите на ОВР – СДВР)**. След изтичането на едногодишния срок, в случай че така описаната вещ не бъде потърсена, делото да се докладва на съда за произнасяне по реда на **чл.112, ал.1 от НПК**.

Присъдата подлежи на обжалване и/или протестиране в 15-дневен срок от днес пред СГС по реда на глава XXI от НПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1.

2.

МОТИВИ към Присъда

по н. о. х. д. №15438 по описа на СРС-НК, 2^{-ри} състав за 2022 г.

Повдигнато е и е внесено в съда с обвинителен акт обвинение срещу Т. Т. Б., ЕГН *****, за това, че около 16:30 часа, на 13.03.2022 г., от складова база в гр.София, кв.“Модерно предградие“, ул.“Справедливост“ №75, отнел чужди движими вещи /собственост на „Нео Инженеринг“ ЕООД, ЕИК:201090255/ - 5 (пет) броя акумулаторни батерии за скрап, с единична цена 15 /петнадесет/ лева, всичко на обща стойност 75,00 (седемдесет и пет) лева, от владението на И. Д. С., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив - след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от НК и след като е бил осъждан два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по реда на чл.66 от НК, както следва:

- С присъда на СРС, НО, 134-ти състав по НОХД № 463/2021г. по описа на СРС от 26.07.2021г., изменена с Решение на СГС, НО, IV въззивен състав от 07.02.2022г. по ВНОХД№4606/2021г. по описа на СГС, влязла в законна сила на 07.02.2022г., с която на основание чл.196, ал.1, т.2, вр.чл.195, ал.1, т.3, вр. чл.194, ал.1, вр.чл.29, ал.1, б.“А“ и б.“Б“, вр.чл.58а,ал.1 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 /две/ години, като е определен строг режим на изтърпяването му;
- С определение от 23.10.2018 г. на СРС, НО, 22-ри състав, с което е одобрено споразумение за решаване на делото по НОХД 17 711/2018г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 23.10.2020г., с което на основание чл.196, ал.1, т.2, вр.чл.195, ал.1, т.3, вр.чл.194, ал.1, вр.чл.29, ал.1, б.“А“ и б.“Б“, вр.чл.55, ал.1, т.1 от НК му е определено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, като е определен строг режим на изтърпяването му - **престъпление по чл. 196, ал. 1,т.1, вр.чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б.“А“ и б.“Б“ от НК.**

По делото не е приет за съвместно разглеждане граждански иск, доколкото такъв не е бил предявен от ощетеното юридическо лице.

Проведено е съдебно следствие по реда на Глава XXVII от НПК (чл.369а - 374 от НПК), в неговата алтернатива, ситуирана в разпоредбата на чл.371, т.2 от НПК, за което е направено искане от подсъдимия и неговия защитник. Подс. Б. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се е съгласил да не се събират доказателства за тях, а да се ползват тези от досъдебното производство. Съдът с протоколно определение е одобрил изразеното съгласие, на основание чл.372, ал.4 от НПК, след като е констатирал, че даденото признание обхваща всички факти, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се подкрепя от събраните в досъдебната фаза доказателствени материали.

В съдебно заседание представителят на СРП поддържа обвинението против подсъдимия. Намира, че направеното от последния самопризнание на фактическите обстоятелства от обвинителния акт се подкрепя от доказателствената съвкупност по делото и счита, че нейният анализ формира обоснован и еднозначен извод относно престъплението и неговото авторство. Споделя разкриващи се предпоставки за приложение на нормата на чл.55, ал.1, т.1 от НК, с оглед наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства, които обуславят определяне на наказанието под минимума, предвиден в санкцията на нормата от Особената част на Наказателния кодекс. В този смисъл пледира, съдът да признае Б. за виновен по повдигнатото обвинение и да му наложи наказание „Лишаване от свобода“, като постанови ефективното му изтърпяване. Предлага възлагане на разносните, сторени в хода на делото, в тежест на подсъдимия.

Служебният защитник на Б. - адв. А., релевира доводи, че с оглед цялостното признание от подзащитния му на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, изразеното от него разкаяние, процесуалното му поведение, желанието му да възстанови причинените вреди, предназначението и стойността на отнетите от него вещи и социалните мотиви на поведението му, свързани с ограничените възможности за постъпването му на работа, следва да бъде преценено приложението на възможно най - ниската по размер санкция.

Подсъдимият Т. Т. Б. признава по реда на чл.371, т.2 от НПК всички факти от обвинителния акт. Разбира, в какво е обвинен. Съзнава последиците от разглеждането на делото по реда на чл. 371, т. 2 НПК, като изразява съгласие да не се събират доказателства за посочените обстоятелства, а при постановяване на присъдата съдът да ползва признанието му и инкорпорирания от досъдебните органи доказателствен материал. Придържа се към становището на своя защитник. Изразява съжаление за стореното. В последната си дума моли за по- ниско наказание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателствени материали, доводите и възраженията на страните по реда на чл.13, чл.14, чл.18 и чл.107 от НПК, намира за установено следното:

ПО ФАКТИТЕ:

Подсъдимият Т. Т. Б. бил роден на Х в гр. София, българин, българско гражданство, осъждан, неженен, с основно образование, с постоянен адрес:.... Той бил осъждан многократно за извършени умишлени престъпления от общ характер, като, според наблюдаващия делото прокурор, релевантни по отношение на възприетата наказателноправна квалификация за наличието на „опасен рецидив“ и в двете му хипотези са следните влезли в законна сила съдебни актове: присъда от 26.07.2021 г., по НОХД №463/2021 г. по описа на СРС, НО, изменена с решение по ВНОХД 4606/2021 г. на СГС, НО, IV въззивен състав, влязла в сила на 07.02.2022 г., с която му е наложено наказание – „Лишаване от свобода“ за срок от 2 /две/ години, като е определен строг режим за

изтърпяването му и определение за одобряване на споразумение по НОХД №17711/2018 г. по описа на СРС, в сила от 23.10.2022 г., с което му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, което да се търпи при първоначален строг режим.

По делото съдът, предвид признанието на подсъдимия по реда чл.371, т.2 от НПК на изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти и събраните по доказателства, приобщени на осн. чл.373, ал.2, вр. чл.372, ал.4 и чл.283 от НПК, обсъдени по реда на чл.107, ал.5 от НПК, приема за установено, че:

Ощетеното юридическо лице „Нео Инженеринг“ЕООД, ЕИК 201090255, със собственик – свид. Н. Д. С. и управител – свид. И. Д. Смарджиев, стопанисвало складова база, разположена на адрес в гр. София, ж.к.“Модерно предградие“, ул.“Справедливост“№75. В двора на същата били оставени на съхранение 5 /пет/ броя акумулаторни батерии, собственост на дружеството. Вещите били предназначени за скрап.

Около 16:30 часа, на 13.03.2022 г., подс. Т. Б. се намирал в близост до складовата база на ощетеното юридическо лице, като управлявал каруца с кон, предоставена му от свид. Б. В. Т.. Той искал да се сдобие по противозаконен начин с чужди движими вещи. Възнамерявал да ги отчужди, а получената от продажбата им сума да употреби за свои нужди. В изпълнение на своето решение той проникнал в двора на складовата база, като прескочил оградата. След като забелязал петте акумулаторни батерии, подсъдимият се насочил към тях и ги взел. Носейки отнетите вещи, Б. отново се прехвърлил през оградата, напускайки дворното пространство. Натоварил предметите в каруцата си, след което се отдалечил от мястото.

В по- късен час на 13.03.2022 г., подсъдимият посетил пункт за изкупуване на черни и цветни метали, стопанисван от „Булсофтметал“ЕООД, находящ се на адрес: гр. София, ж.к.“Люлин -9“. Там сключил договор за продажба на отнетите пет броя акумулаторни батерии, като предал вещите на служителя в пункта – свид. Т. И. М.. За тях получил сумата от 75,00 лева.

Липсата на акумулаторните батерии била констатирана от свид. И. С., в резултат на преглед на записите от охранителните камери, монтирани в складовата база. По този повод той подал сигнал до органите на МВР. Било образувано досъдебно производство с първото действие по разследването – разпит на свидетели.

В хода на разследването с протокол за доброволно предаване като вещественото доказателство бил приобщен оптичен носител, съдържащ записи от охранителни видеокамери, разположени в складовата база на „Нео Инженеринг“ЕООД. Файловете, съхранени в тях, отразявали кадри в определен часови интервал от датата 13.03.2022г. Те били предоставени за извършване на видеотехническа експертиза. Съгласно нейното заключение, материализирано в протокол №164/2022г., възпроизведените изображения от диска са цветни, без манипулации върху записаната информация. Те отразяват данни за времето на заснемане, като позволяват наблюдение върху поведението и част от външните отличителни белези на попадащо в кадър лице. Онагледяват неговите действия в рамките на наблюдавания обект – дворно пространство, в частност навлизането и напускането му след кратък интервал от време с носени от него предмети с правоъгълна форма. Споделено е становище, че кадрите са достъпни за разграничение телодвиженията и облеклото на лице от видимо мъжки пол, но ниската им резолюция, ведно с отдалечеността на заснетия не позволяват лицева идентификация посредством използване на технически способности.

С протокол за доброволно предаване бил приобщен и оригинал на договор за покупко - продажба на отпадъци, сключен между Т. Б. и „Булсофтметал“ЕООД, с предмет продажбата на отнетите акумулаторни батерии. Документът е предоставен за изследване в рамките на съдебно - графическа експертиза. В заключението ѝ, обективизирано в протокол №240/2022 г., вещото лице е достигнало до категоричен извод, че подписите, различни в

графи „за продавача“ и „Декларатор“, са положени от подсъдимия.

В хода на образуваното досъдебно производство било изготвено и заключение на съдебно-оценителна експертиза, от изчисленията в което била установена стойността на инкриминираните вещи, възлизаща на 75,00 /седемдесет и пет/ лева.

Обстоятелствата, свързани с предходната съдимост на подс. Б., се извеждат от приложените по делото съответни справки.

Така възприетите от настоящата съдебна инстанция фактически констатации са прецизирани с оглед поставянето на акцент върху меродавните за наказателната отговорност на подсъдимия факти, без това да привнеса различно смислово изражение на очертана от наблюдаващия делото прокурор релевантна фактическа обстановка. Последната е установена по безспорен и категоричен начин въз основа на релевираното от подсъдимия цялостно признание на фактите, изложени в обстоятелствена част на обвинителния акт, което напълно кореспондира с приобщените от органите на досъдебното производство допустими и относими към предмета на доказване доказателствени източници - протоколи за разпит на свидетелите И. Д. С. /л.13-14, л.31 от ДП/, Т. И. М. /л. 21-22от ДП/, Т.Н. П. /л.23-24 от ДП/, Б. Г. Т. /л.25 от ДП и дадени по реда на чл.223 от НПК пред съдия – л.27-28 от ДП/ и Н. Д. С. /л.33 от ДП/, както и от приложените по делото писмени доказателства и доказателствени средства: протоколи за доброволно предаване /л. 34, л.45 и л.47 от ДП/, копия на фактури /л.35-38 от ДП/, протокол за снемане на образци от сравнително изследване /л.39 от ДП/, оригинал на договор за покупко- продажба на отпадъци /л.46 от ДП/, справки за съдимост, ведно с бюлетини /л.77-112 от ДП и л.19-55 и л.79-82 от съдебното дело/, справки от ГДИН – МП /л.59 от ДП и л.84 и л.89 от съдебното дело/, удостоверение от Агенция по вписванията за актуално състояние на „Нео Инженеринг“ЕООД /л.63-66 от ДП/, гаранционна карта /л.66 от ДП/, заповед за задържане за срок до 24 часа /л.72 от ДП/, разписка №7090/12.08.2022 г. за предаване на съхранение в хранилището на 09 РУ – СДВР на мобилен телефон, решение на НБПП /л.87-88 от съдебното дело/, както и заключения на експертизи: графическа експертиза - протокол №240/2022 г. /л.41 – 44 от ДП/, видео- техническа експертиза – протокол №164/2022 г. /л.138 - 144 от ДП/, оценителна експертиза /л.52 - 53 от ДП/; веществени доказателства - 1 бр. оптичен носител, съдържащ запис от охранителни камери, приложен на л.145 от ДП.

Съдът намира, че направеното от подсъдимия самопризнание се подкрепя напълно от събрания по делото доказателствен материал. Изброените по- горе доказателства и доказателствени средства категорично сочат, че Б. е извършител на престъплението с правна квалификация по чл.196, ал.1, т.1, вр.чл. 194, ал.1, вр.чл.29, ал.1, б.„А“ и „Б“ от НК. С оглед процедурата, по която е разгледано делото, не се налага подробен анализ на доказателствения материал. Въпреки това и за пълнота съдът ще изложи кратки съображения по доказателствените източници.

Като източник на информация за включените в предмета на доказване обстоятелства съдът възприе подробните и вътрешно балансирани показания на свид. Б. В. Т.. Те са последователни, кореспондиращи с останалите материали по делото и удовлетворяват всички изисквания за категоризацията им като годен доказателствен източник, за да дадат нужното за наказателния процес достоверно, обективно и точно знание за събитията, при които е извършено деянието и неговия автор. Личните възприятия на свидетеля дават представа относно поведението на подс. Б. на процесната дата, предхождащо и следващо момента на реализация на кражбата. Последователен е свид. Т., пресъздавайки обстоятелствата, при които в разговор лично с дееца е узнал за извършеното от него посегателство и вида на вещите – негов предмет – обстоятелства, откриващи се идентични, както в показанията на други свидетели по делото – П. и С., така и в хронологията на кадрите, извлечени в рамките на видеотехническата експертиза, приета по делото, изготвена върху приобщените в производството записи от охранителните камери, монтирани в

складовата база. Последователен в твърденията си е свидетелят и относно извършеното след кражбата разпореждане от страна на подсъдимия с отнетите вещи, факта на което се потвърждава от сведенията на свид. М. – служител в пункта за изкупуване на цветни метали, където са предадени акумулаторните батерии и съдържанието на склучения по този повод с Б. договор, наличен по делото в оригинал, ведно със заключението на приетата по делото графическа експертиза, изследвала подписите върху него. Така предложените подробности кореспондират и с показанията на свид. П., който заявява, че именно подсъдимият е насочил полицейските органи към изкупвателния пункт, в който са открити следи от откраднатото чуждо имущество.

Показанията на свид. Т. се допълват и разкриват устойчиви съвпадения с тези, изхождащи от свид. Т. П. – полицейски служител, участвал в мероприятията по разкриването на извършената от подсъдимия кражба. Последователен в разказа си е свидетелят, пресъздавайки впечатленията си, придобити в резултат на непосредственото си запознаване със съдържанието на записите от охранителните камери, монтирани в складовата база на „Нео Инженеринг“ЕООД. Категоричен е, че уловена в кадрите е именно фигурата на подсъдимия, когото П. сочи като дългогодишен криминален контингент, акцентирайки върху негови уникални отличителни белези, свързани с особености на стойката и походката, ведно с форма и големина на носа. Споделя, че последните са били в достатъчна степен разпознаваеми при прегледа на видеофайловете, позволило му увереност, че видеокартините изобразяват именно Т. Б.. Потвърждава и че изводите му за автора на кражбата са се затвърдили след разказа на подсъдимия при задържането му за механизма на деянието, който не само е съвпадал с този, непосредствено възприет от записите, но е бил типичен и за другите случаи на посегателства, извършени в предходни периоди от задържаното лице, за които то е понесло и наказателна отговорност. Така споделените сведения не са самоцелни и не заобикалят забраната обвинението да се обосновава само върху признания на привлечения към отговорност субект, доколкото разкриват съществени сходства както с показанията на свидетелите Т. и И. С., но и със заключението на изготвената видеоекспертиза, предоставящо обзор върху обстановката, в която е реализирана инкриминираната кражба и позволяваща да се проследят стъпките, предприети от нейния автор за довършването ѝ.

Потвърждение на изведения в обвинителния акт механизъм на деянието и вещите, предмет на насочеността на неговия автор, се открива чрез проведените в досъдебната фаза разпити на свидетеля И. С. – управител и технически ръководител на „Нео Инженеринг“ЕООД. Той убедително споделя за наличието на поставени в складовата база на дружеството охранителни камери, за генерирания от тях запис, онагледил присъствието на непознато лице от мъжки пол на инкриминираната по делото дата в базата на дружеството и последователността от неговите действия, изразяващи се в посегателство върху вещи – собственост на оцетеното юридическо лице. Допълва възприятията си и със сведения за споделени пред него наблюдения от съседни върху поведението на три непознати лица, които видимо изнасяли вещи от територията на склада - част от които обстоятелства, откриващи се и в заключението на изготвената по делото видеотехническа експертиза, изготвена след изследване на предадените именно от свидетеля видеозаписи. Показанията на С. позволяват да се индивидуализират и конкретни белези на предмета на посегателство, откриващи се и в предоставените в хода на разследването фактури за закупуване на акумулаторните батерии, гаранционни карти и договора за изкупуване на отпадъци, обсъдени и в заключението на приетата по делото оценителна експертиза и послужили за извод относно стойността на вещите за нуждите на производството.

Обективността на показанията на Т. и П. е проверена и намира своето допълнение и в сведенията, изводими от разпита на свидетел М.. В него той потвърждава посещението на подсъдимия на дата, съпадаща с времето на инкриминираното деяние, в пункт за изкупуване на метали, където свидетелят работел и факта на склучения помежду им

договор за продажба на отпадъци – 5 броя акумулаторни батерии, които Б. предал срещу сумата от 75,00 лева. В подкрепа на твърденията му се явява представения от него и приложен в оригинал по делото оригинал на договор за покупко – продажба, за който категорично е установено посредством графическа експертиза, че е подписан от подсъдимия. Констатираните съвпадения между заявеното от този свидетел и други преки и косвени доказателствени източници по делото, позволява обобщените показания да се разглеждат като годни, макар и производни източници на информация.

Допълват фактологията като гласни доказателства и показанията на свидетел Н. Д. С. - собственик на ощетеното юридическо лице, който потвърждава информацията за факта на извършена кражба на собствени за дружеството вещи, за която е узнал от служителите си.

Съдът гради своите фактически и правни изводи върху заключението на приетата в досъдебното производство видеотехническа експертиза, преценена като обективно и компетентно изготвена. Отразеното в нея становище на вещото лице, макар да не съдържа информация за лицева идентификация на заснетото лице, предоставя категорична възможност да бъде проследено проявлението на признаци от противоправния акт на подсъдимия (достъпването на складовата база, приближаването до мястото, на което са били съхранявани вещите, предмет на отнемане, напускането на дворното пространство) и външните отличителни белези на неговото облекло, отделни елементи от лицето му и походка, които съчетани с показанията на свидетелите П. и И. С., дават достатъчна представа и затвърждават убеждението у съда за категоричното присъствие на Б. на датата, в часа и на мястото на извършване на деянието.

В корелация с обсъдените по-горе източниците на преки и косвени доказателства за инкриминираното посегателство е дадено и заключението по изготвената графическа експертиза, в рамките на която е изследвано съдържанието на приетия по делото като доказателство оригинал на договор за покупко- продажба на отпадъци. От позицията на обладаваните специални знания в областта на криминалистиката и съпоставяйки текстовото оформление на документа с иззетите по делото с протоколи образци за сравнително изследване, вещото лице изразява категоричност относно идентичността между различимите в съответните графи за „продавач“ подписи и писмено- двигателните навици на подсъдимия, сочейки именно него като техен автор.

Въз основа на заключението на изготвената оценителна експертиза съдът установява като част от обективните признаци на деянието и точността на оценката на предмета на престъплението, съсредоточена върху стойност от 75,00 лева.

Приложените писмени доказателства съдът цени, тъй като служат при очертаване на част фактологията по делото. Последователност в тази насока предлагат протоколите за доброволно предаване, които удостоверяват реда, по който са приобщени важни за доказване факта на деянието и неговото авторство веществени доказателства, съхранили следи от престъплението, в частност записи от охранителни камери на мястото на инцидента, както и документи, касаещи предмета на посегателство и последващото кражбата разпореждане с него - фактури за закупуването и гаранционни карти за откраднатите акумулаторни батерии, съответно договора, оформен за тяхната продажба, посредством която подсъдимият е целял да усвои вещите за собствени нужди.

Въз основа на справката за съдимост, като писмено доказателствено средство, съдът установи, че подсъдимият е бил осъждан към датата на деянието, както и обстоятелствата, обуславящи квалификацията на деянието му като предприето в хипотезата на „опасен рецидив“. Извеждат се и други осъждания преди инкриминираната дата 13.03.2022 г., за сходни по вид деяния, дадени с честота едно спрямо друго. Макар те да не се отразяват върху правната квалификация на предявеното престъпление, дават основание за извод, че поведението му от значителен период от време е разкривало девиантност.

Приложеният като вещественно доказателство по делото мобилен телефон, предаден от свид. С. като намерен на мястото на извършеното посегателство, не разкрива пряко отношение към предмета на доказване по делото, поради което и съдът не го обсъжда като част от съвкупността, върху която изгражда изводите си по съществото на настоящия казус.

При цялостен анализ на изброените доказателствени източници този съдебен състав достига до безспорен извод за съпричастността на подсъдимия към вмененото му престъпно деяние.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При така установените фактически обстоятелства се налага следните изводи от правна страна:

Съдът намира, че подсъдимият Т. Т. Б. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.196, ал.1, т.1, вр. чл.194, ал.1, вр.чл.29, ал.1, б. „А” и б.„Б“ от НК.

От обективна страна – на 13.03.2022 г., около 16:30 часа, в гр. София, от складова база в кв.„Модерно предградие“, ул.„Справедливост“№75, Б. е отнел чужди движими вещи – 5 /пет/ броя акумулаторни батерии за скрап, с единична стойност 15,00 лева и обща стойност 75,00 лева, собственост на „Нео Инженеринг“ЕООД, от владението на И. Д. С., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е извършено в условията на опасен рецидив.

Безспорно установени по делото са фактът на противоправното деяние, физическата страна на което се изразява в съответното поведение на подсъдимия, неговите времеви и пространствени параметри, индивидуализацията на предмета на престъплението, на засегнатите лица и причинените вредни последици, за което сведения се извличат от разпитите на свидетелите Т., П., М., И. С., Н. С.. Тези показания корелират с приобщените писмени материали, изготвените за нуждите на производството видеотехническа, графическа и оценителна експертизи и веществените доказателства – оптичен носител със записи от видеокамери.

В инкриминирания случай е налице пълна реализация на престъпния състав на чл.196, ал.1, т.1, вр. чл.194, ал.1, вр.чл.29, ал.1, б. „А” и б.„Б“ от НК, доколкото отнемането на вещи е било осъществено напълно с прекъсването на фактическата власт върху тях на досегашния им владеец и установяването на такава на подсъдимия деец, с намерението те да бъдат присвоени. Ясно установен е механизмът за обективизиране на инкриминираното поведение на привлеченото към отговорност лице. С реализирането на неправомерното деяние е засегнат и непосредственият обект на престъплението по чл.194 от НК - обществените отношения, осигуряващи спокойното упражняване на правото на собственост.

Предмет на престъплението са чужди движими вещи с определена стойност към момента, в който деецът е осъществил своето посегателство върху тях и които се отнемат от владението на друго лице. В случая това са 5 /пет/ броя акумулаторни батерии, подготвени за реализирането им като скрап, чиято обща стойност възлиза на 75,00 лева. Те са били чужди за дееца - собственост на „Нео Инженеринг“ЕООД.

Изпълнителното деяние на описаното престъпление се е изразило в отнемането на процесните предмети от владението на свидетеля И. С. - управител и технически ръководител в предприятието на ошетеното юридическо лице. То се реализира чрез действие, като деецът е целял прекратяване на фактическата власт върху вещта, осъществявана до момента от владееца, т.е., лицето, което разполага с възможността за разпореждане с предмета и установяване на своя фактическа власт върху нея. Подсъдимият

е успял да прекъсне владението на свид. С. върху петте броя акумулаторни батерии, като е успял да установи свое такова.

Наложената от подс. Б. фактическа власт върху вещите е била трайна, тъй като той обективно си е осигурил възможност необезпокоявано да осъществява правнозначими действия с тях, усвоявайки ги и изразходвайки ги за собствени нужди, с което окончателно да осъществи намерението си да ги разглежда като свои. Манифестирал е присвоителното си намерение, след като е напуснал складовата база, където е извършил посегателството. Носейки акумулаторите у себе си, се е отправил към пункт за изкупуване на черни и цветни метали, където ги е продал, реализирайки ги срещу сумата от 75,00 лева. Така описаното му поведение, именно, обективира противозаконното разполагане с отнетите вещи по начин, изключващ упражняването на права и въздействието от собственика върху тях. Във връзка с последното съдебният състав приема, че отнемането на предмета на кражбата е довършено, доколкото са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление - произведена е промяна на фактическата власт върху чужди движими вещи - предмет на посегателство, с намерение същите да бъдат свои.

Първоинстанционният състав приема на следващо място, че от обективна страна се разкриват и двете хипотези на опасния рецидив, регламентирани с нормата на чл.29, ал.1, б."А" и б."Б" от НК. Видно от справката за съдимост и съобразно изложеното от прокуратурата в инициращия производството обвинителен акт, релевантни към този квалифициращ признак са осъжданията по НОХД №463/2021г. по описа на СРС и НОХД №17711/2018г. по описа на СРС. Съпоставката на датите на влизане в сила на постановените по тях съдебни актове и тази на извършеното по настоящото дело деяние, позволява да се заключи убедително, че не са налице предпоставки за третирането им като едно осъждане. Така диференцирани, те правилно са анализирани като обуславящи приложението на опасния рецидив и в двете му алтернативи, доколкото размерът на наказанието „Лишаване от свобода“ по НОХД №463/2021 г. надхвърля едногодишен срок и изпълнението му не е отложено по реда на чл.66, ал.1 от НК, а същевременно това наказание не може да се постави в една група с наложеното по НОХД №17711/2018г., доколкото сами по себе си двете отново се явяват в условията на рецидив.

Доказателствено обезпечено е твърдението на СРП за авторството на престъпното деяние в лицето на подсъдимия, подкрепящо се еднозначно не само от показанията на свидетелите Т., П., С. и М., удостоверените в протоколите за доброволно предаване обстоятелства, ведно с експертните заключения, писмените и веществените доказателства, но и от релевираното от подсъдимия цялостно признание на етапа на съдебното следствие на описаната в обстоятелствената част на обвинителния акт фактология. В случая присъдата почива на видима корелация между отделните доказателствени източници. Връзката между кражбата и поведението на привлеченото към отговорност лице е неопосредена от предположения, а се уповава на устойчива верига от настъпили в обективната действителност факти.

В конкретния случай е налице и корелативно необходимата субективна страна на престъплението, ведно с изискуемите от закона интелектуални и волеви параметри на същата. Деянието е извършено виновно и в хипотезата на пряк умисъл. Подсъдимият Б. е предвиждал извършването на престъпното деяние, съзнавал е неговия общественоопасен характер, изразяващ се в накърняване на конституционно гарантираната неприкосновеност на частната собственост, като във волеви аспект е искал и пряко е целял настъпването на общественоопасните последици от своята неправомерна деятелност. За умисъла на дееца следва да се съди от обективно установените му действия по проникване в складовата база на ошетеното юридическо лице, вземане на съхраняваните там акумулаторни батерии и оттегляне от местоизвършването на деянието, без да върне инкриминираните вещи на собственика им – „Нео Инженеринг“ЕООД. Ясно и недвусмислено подс. Б. е обективирал

намерението си да разглежда като свои чуждите вещи, като без правно значение се явява фактът, дали и как той се е разпоредил с тях на по-късен етап. Действията му са извършени в строга логическа последователност и представляват обективен израз на формираните ясни представи в съзнанието му, че като извършител прекъсва владението на другото (свид. И. С.) и установява собствена неправомерна такава върху чужди движими вещи. Във волево отношение подсъдимият е целял настъпването на посочения вредоносен резултат. Разкрива се и предвиденото в закона за този вид престъпни посегателства намерение за противозаконно присвояване.

Причини за извършване на престъплението са ниското правосъзнание на подсъдимия Б. и липсата на устойчиви механизми за въздържане от желанието да се облагодетелства неправомерно без полагане на труд. Ето защо съдът приема, че извършеното от него деяние е съставомерно, както от обективна, така и от субективна страна и затова го призна за виновен по повдигнатото му обвинение.

ПО НАКАЗАНИЕТО:

За престъплението по чл.196, ал.1, т.1, вр. чл.194, ал.1, вр.чл.29, ал.1, б. „А” и б.„Б“ от НК законодателят е предвидил наказание „Лишаване от свобода“ в относително определен размер от 2 до 10 години.

Съгласно чл. 373, ал. 2 НПК в случаите на проведено съкратено съдебно следствие на основание чл.372, ал.4, вр.чл.371, т.2 от НПК съдът е императивно задължен да определи наказанието при условията на чл. 58а НК.

При индивидуализацията на наказанието СРС съобрази, че като смекчаващ факт следва да се третира признанието от подсъдимия на фактите, изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт, обусловило разглеждането на делото по реда на чл. 371, т. 2 НПК, тъй като същото е поддържано в цялото наказателно производство - Б. е съдействал активно за доказателствената дейност по установяване на извършеното деяние и участието си в него /в този смисъл е и т. 7 от Тълкувателно решение № 1 от 6.04.2009 г. по т. д. № 1/2008 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Цветинка Пашкунова/, доколкото именно той е посочил мястото, на което се е разпоредил с отнетите вещи, продавайки ги, поради което искането на служебния защитник в тази насока се явява основателно. В този смисъл съдът възприема изразеното съжаление от подсъдимия, релевирано при упражняване на правото му на последна дума, не като декларативно, а като последователно и устойчиво поддържано процесуално поведение.

При индивидуализацията на наказанието на подсъдимия СРС съобрази като смекчаващо отговорността обстоятелство констатираните по делото материални затруднения и семейна изолация на подсъдимия, като част от подбудите, обусловили неговата проява. В идентична насока следва да бъде тълкувана относително ниската стойност на предмета на посегателство, възлизаща на 75,00 лева (повече от девет пъти по-ниска от размера на минималната работна заплата за страната през 2022 г.). Не следва да остава изолирано от фокуса на вниманието при определяне размера на наказанието и обективно установеното предназначение на вещите, отредено им от техния собственик преди датата на тяхното противозаконно отнемане - намерението за тяхното бракуване, което в значителна степен повлиява върху степента на негативен отзвук на стореното. От значение за преценката на обществената опасност на личността на подсъдимия се явява нееднократно изразеното му искрено съжаление за постъпката и желание да възстанови вредите от престъплението, което този съд не разчита като голословна декларация, а като действително намерение, израз на осъзнаване, осъждане на извършеното и желание да търси коректив на собственото си поведение. Обстоятелството, че обезщетение не е предоставено

до момента, в случая не следва да се тълкува в тежест на лицето, чиято отговорност е ангажирана, доколкото то е било и обективно възпрепятствано в тази насока предвид търпяно през значителен период от време, макар и по друго дело, фактическо ограничение в рамките на изпълняваното спрямо него наказание, отсъствието на трудов ангажимент и изолацията му от близки, които биха могли да му съдействат.

Не следва обаче да се обсъжда в полза на Б. отсъствието на трудовата ангажираност към датата на деянието, тъй като липсват доказателства за положени усИ. за търсене и установяване на трудовоправни отношения с конкретен работодател или на облигационни такива, позволяващи придобиване на регулярни доходи.

Съдът съобрази като отегчаващи обстоятелства регистрираните предходни осъждания за идентични по вида си тежки умишлени престъпления от общ характер, насочени спрямо конституционно гарантираната неприкосновеност на собствеността на гражданите, извън онези, осмислени като обуславящи квалификацията признак на проявата, като извършена в условията на опасен рецидив. Прави впечатление темпоралното отстояние между отделните актове, което е сравнително кратко като период, даващо основание да се коментира и престъпна упоритост, проявена от подсъдимия. Дали обсъжданите осъждания са за престъпления, извършени от дееца като непълнолетен, в случая не следва да натежи в насока проява на снизхождание към него, доколкото множеството на деянията е съществен фактор, указващ, че независимо от младата възраст у подсъдимия не се отличават импулсивност и недооценъчност, които да са причина за стореното. Следва да бъде отчетено в ущърб на Б. и обстоятелството, че е извършил престъплението непосредствено след влизане в сила спрямо него на поредното наказание, заявяващо демонстративно пренебрежение както към търпените до този момент санкции, така и към предстоящото провеждане на принудително въздействие върху личността му с оглед нейното поправяне и компрометиране целите на наказанието, заложи в чл.36 от НК.

Предвид горните аргументи, съпоставяйки относителната тежест на относимите към индивидуализацията на отговорността обстоятелства, този съдебен състав прецени, че се обуславя приложението на хипотезата на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК. Установените по делото смекчаващи отговорността за подсъдимия обстоятелства формират необичайно множество. Откриват се фактически данни за налагане на изискуемия от закона кумулативен извод за несъразмерност дори на най-лекото предвидено в закона наказание – в случая минимума на наказанието „Лишаване от свобода“ от 2 години, като въздействие върху подсъдимото лице с оглед постигане целите на индивидуалната и генералната превенции, заложи в нормата на чл.36 от НК. Констатира се едновременно, че по отношение на Б. са налице условията, както по чл.58а, ал.1 – 3 от НК, така и по чл.55, ал.1, т.1 от НК, поради което и доколкото чл.55 от НК се явява по-благоприятен за дееца, то именно на основание тази норма следва да бъде индивидуализирано и следващото му се наказание, съгласно чл.58а, ал.4 от НК. В тази хипотеза превантивната и превъзпитателната функции биха могли да се постигнат чрез определянето на наказание „Лишаване от свобода“ под предвидения от закона за инкриминирания по делото текст минимум. Следвайки тази логика, съдът индивидуализира наказанието на подсъдимия в размер от 1 (една) година, близък до условно определената средна стойност между предвидения в общата част на Наказателния кодекс допустим минимум на наказанието и този, наложен като горна граница в хипотезата на чл.55, ал.1, т.1 от НК. При избор именно на този размер, съдът се ръководи и от данните за съдимостта на Б., в които се наблюдава сходство и повтаряемост на еднакъв, избран от подсъдимия механизъм на извършване на противообществени прояви, при това видово обособени – преимуществено, свързани с накърняване неприкосновеността на личната собственост. Така обсъжданите данни недвусмислено свидетелстват за личност с утвърден престъпен динамичен стереотип, деформирано правосъзнание и подчертана склонност да нарушава установения в страна правов ред. Налага се извод за сравнителна устойчивост на престъпните нагласи на подсъдимия. В този смисъл неоснователни са аргументите,

изтъкнати от защитата, в противовес на по- тежко по интензитета на въздействие наказание и определяне на възможния минимум като негов размер. Още повече че подобни аргументи, навярно, са били отчетени и от предходните съдебни състави при постановяване на техните актове за извършени от Б. други деяния, но без положителен резултат.

С наложения от съда размер на наказанието ще се постигнат неговите цели и ще се препятства възможността Б. да извършва подобен род престъпни прояви, а същевременно ще се отговори на интензитета на неговото поведение, с което е консумирал състава на престъплението. Така определено то би изиграло ролята на справедливо възмездие за стореното от подсъдимия и на достатъчно предупреждение към останалите членове на обществото да не пристъпват към такива прояви. Индивидуализирано по тези критерии, наказанието съответства на принципите на законоустановеност и справедливост на легитимно упражнената държавна принуда и ще изпълни своя поправителен и възпитателен потенциал спрямо подсъдимия.

На основание чл. 57, ал. 1, т.2, б."Б" от ЗИНЗС определеното наказание от 1 /една/ година „Лишаване от свобода“ следва да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим. Този извод се налага предвид обстоятелството, че не се разкриват в кумулативна даденост базисните предпоставки на нормата на чл.66, ал.1 от НК, както и обстоятелството, че не е изтекъл изискуемият петгодишен срок от изтърпяване на предходните му осъждания, обуславящи опасния рецидив.

На основание чл.59, ал.2, вр.ал.1 от НК следва да се приспадне от времето на изтърпяване на определеното наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 година периодът на задържане на Б. по настоящото дело по реда на чл.72 от ЗМВР въз основа на заповед рег.№3384зд-242/24.03.2022 г.

ПО РАЗНОСКИТЕ И ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

Към материалите по делото са приобщени по надлежния процесуален ред следните предмети, касаещи производството с характеристиките си на веществени доказателства – 1 брой договор за покупко – продажба на отпадъци, приложена на л.46 от досъдебното дело, 1 брой гаранционна карта, приложена на л.66 от делото, 1 брой оптичен носител, приложен на л.145 от досъдебното дело и 1 брой мобилен телефон, находящ се в ханилището към 09 РУ - СДВР.

Съдът в изпълнение на разпоредбата на чл.301, ал.1, т.11 от НПК, се произнесе по така описаните веществени доказателства, като намери, че оптичният носител следва да остане към материалите по делото до изтичане на сроковете за неговото съхранение, след което да бъде унищожен по реда на Правилника за администрацията в съдилищата.

Мобилният телефон марка „Самсунг“, за който е съставена разписка №4090/12.08.2022 г. (л.146 от делото), доколкото не е установено кому принадлежи, следва да бъде изискан от органите на 09 РУ – СДВР, за да се остави на съхранение в хранилището към служба „Архив“ на СРС. След изтичане на едногодишен срок от влизане в сила на присъдата, в случай че така описаната вещ не бъде потърсена, делото следва да се докладва на съда за произнасяне по реда на чл.112, ал.1 от НПК.

Оригиналът на договор за покупко- продажба, наличен на л.46 от досъдебното дело, следва да бъде върнат на „Булсофтметал“ЕООД, като по делото се остави негово заверено копие. Гаранционната карта, приложена на л.66 от досъдебното дело, от своя страна, следва да се върне на „Нео Инженеринг“ЕООД, а по делото да се остави нейно заверено копие.

Предвид изхода на делото, в тежест на подсъдимия са поставени извършените в наказателното производство разноски в размер на 307,13 лева за изготвяне на експертизи на

досъдебната фаза, които следва да се преведат по сметка на СДВР и в размер на 280,00 лева за участието на определения на Б. служебен защитник – адв. И. А., в досъдебната фаза от производството, които следва да бъдат заплатени по сметка на Национално бюро за правна помощ.

Така мотивиран, въз основа на изтъкнатите фактически и правни доводи, Софийски районен съд, НО, 2-ри състав постанови своята присъда.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: